

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá tradicí literárních reflexí cest do Říma a Itálie na základě komparace dvou českých esejistických cestopisů, které do této tradice spadají – *Řím* Josefa Svatopluka Machara a *Římská cesta* Jaroslava Durycha. Oba tyto texty představují velmi specifické a kontrastní ztvárnění cestovatelského zážitku a pobytu ve „věčném městě“. Na základě žánrové a italsko-cestopisné kontextualizace obou děl a teoretické konceptualizace dvou základních témat (problematiky pohybu v cestopisech a pojetí Říma jakožto textu či palimpsestu) bylo možné komplexním způsobem analyzovat společné rysy obou děl stejně jako významné rozdíly mezi nimi. Oba autoři-cestovatelé si přinášejí s sebou do Říma vlastní, velmi specifický a značně vyhrocený pohled na Itálii, historii, umění či náboženství, přičemž tyto jejich dispozice se výrazně projevují v tom, jakým způsobem svůj prožitek cesty a Říma ve svých textech zpracovávají. Josef Svatopluk Machar prochází římskou historií, vytváří silnou opozici antiky a křesťanství, Řím ho zcela uchvacuje. Jaroslav Durych hledá své místo v nesrozumitelném světě prostřednictvím niterných, básnických reflexí. Oba cestopisy svým osobitým ztvárněním Říma navazují na tradici „římského textu“ a zároveň ji oba, každý po svém, aktualizují.